

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér — sékelt díjak egyezség szerint. —

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1904. július 3.

40. szám.

Alsó erdészeti szakoktatásunk kérdéséhez.

Irta: Kaán Károly.

(Folytatás.)

Elérkezettnek hiszem e mellett a tulajdonképeni erdőőri szolgálatra hivatott egyének képesítésének egyöntetűvé tételét. Szükségesnek látnám az ország több helyén most tartott minden éves vizsgák szabályozását oly alapon, mely a jelzett 3—4 hónapos tanfolyam látogatását feltételezi.

Az erdőtörvény 37. §-ának e) pontjában tett abbeli kijelentés, mely az erdőőri szakvizsga szabályozását a m. kir. földmívelésügyi és belügyi miniszterek részéről kiadandó utasításnak tartja fenn, — ugy hiszem — erre módot engedne. De még ha nem is mondanék ki kötelezőnek a tanfolyam hallgatása, ha az ország több helyén ily előfeltétel nélkül tartanának is a tanfolyamok s csak ezek kapcsán, illetve kizárólag ezek befejezésével tartatnának meg az erdőőri vizsgák, ugy maguk a körülmények arra utalnák a vizsgát letenni szándékozók mindegyikét, hogy a tanfolyamot látogassa s ennek révén a vizsga letételének sikerét a maga részére biztosítsa.

Amint a mezőgazdaság sokféle ágazatának ilyen alkalmazottai részére hazánkban jó sikerrel működnek hasonló tanfolyamok, azonképpen szükségesnek látnám, hogy a gyakorlati életben ugyis különféleképpen és nem egyszer nagyon is hiányosan iskolázott erdőőr-jelöltek az ország egyes vidékei viszonyainak megfelelően ugyan,

de mégis bizonyos egyöntetűséggel képeztesse-nek ki, és a tanfolyam végeztével teendő erdőőri vizsgálat alapján minősíttessenek az erdőőri szolgálatra alkalmasaknak.

Szükségesnek látnám tehát és a magyar erdőgazdaság előnyére szolgálónak vélném az ilyen tanfolyamok nyitását az ország különböző, az erdőgazdasági viszonyokban egymástól elütő helyen. Ha manapság nem egy, magát képezte ember jó sikerrel teheti le a ma érvényben levő szabályoknak megfelelő erdőőri vizsgálatot, a melyhez köztudomás szerint a képességek alig képzelhető változatai jelentkeznek, akkor azt hiszem, az ilyen tanfolyamoknak a legjobb hatásuk lesz, mert az ismeretekben való egyöntetűséget biztosítani s az ily célra megkívánt ismeretek átlagos fokát mindenesetre emelni fogják!

Meg kell jegyeznem ennek kapcsán, hogy az esetre, ha a törvény értelmének és követelményének megfelelő ugynevezett erdőőri vizsgálat a tanfolyamot végzettek részére tartatnék is fenn, az „erdőgazdasági iskolák“-ból kikerülők minősítése nézetem szerint nem ütközhetnek nehézségekbe. Az ilyen iskolát záró vizsgálatot ugyanis az erdőtörvény 37. §-a alapján kiadandó újabb miniszteri utasítás a nagyobb foku képesítés révén akadálytalanul nyilánithatná a törvény követelményei szerint megfelelőnek.

Azt hozhatná fel még bárki, hogy e kétféle kiképzés és képesítés a kincstári szolgálatba miként volna beilleszthető? A válasz egyszerű!

A fizetésrendezési törvénytervezet az erdőörököt a javadalmak alapján a szolgák közé sorozza, míg a főerdőörököt és famestereket altiszteknek minősíti. Jövőre tehát a jelzett tanfolyam és ezt záró vizsgálat képesítené a szolgai rangban levő erdőörököt, míg altisztekül (a főerdőőri és famesteri rangnak megfelelően) olyan egyének volnának alkalmazandók, akik az előbb vázolt értelemben szervezett erdőgazdasági iskolák valamelyikét jó sikerrel végezték s ekként az altiszti minősítés előfeltételeül szabott képesséssel bírnak. Az erdőör tehát, aki jövőre katonaviselt erdőmunkásokból és hasonló foglalkozású egyénekből választatnék, e 3 havi tanfolyam bevégezése és az erdőőri vizsga sikeres letétele után, államszolgálatban a szolgai rangban levő erdőörre nevezetnék ki és ez az alkalmaztatás és a vele járó foglalkozás volna élethivatása. Míg az erdőgazdasági iskolát végzett és katonaviselt egyének a 24 éves kor betöltése után — az államszolgálatnál — altisztekké nevezetnék ki, mint a minők ma a főerdőörök és famesterek. Volnának tehát az erdőgazdaságban, mint ahogy vannak más állami ágazatoknál, fiatal, munkabíró, a szükségletnek megfelelő és kellően javadalmazott altisztek is. És volna az előzők szerint erdőőri személyzet, mely kielégített igényekkel és bizonyára megelégedetten teljesítené azt a szolgálatát, a melybe szegődött, mely képességének megfelel s azzal mindenestre arányban áll.

Ez a beosztás, bizonyos átmeneti intézkedések kapcsán a mainál egészségesebb helyzetet teremtené, megfelelne a gazdaság szükségletének és a kor igényeinek.

De nemcsak az államnak, hanem magánbirtokosainknak is szükségük van ilyen altisztekre. És nemcsak a nagyobb szabású erdőgazdaságokban, de az egy-két akadémiai képzettségű erdőtiszt vezette erdőbirtokon is érzik hiányát az ilyen képzettségű egyéneknek. Sőt a meglévő és nálunk ilyen erdőgazdaságokban gyakori u. n. „erdőhivatali-segéd“, „alerdész“ és egyéb hasonló címzésű vagy javadalmazású állásokra is — mint több oldalról értesülök — manapság, alig vagy éppen nem kapnak a műszaki értelemben vett erdőgazdasági teendők segédszolgálatára alkalmas egyéneket. Főleg akkor nem, ha magyar honosok alkalmazásához ragaszkodnak.

Ugy az állam, mint a magánbirtok sokoldalú követelményeinek helyes kielégítésére kell tehát az újonnan való szervezésre javasolt erdőgazdasági iskoláknak megfelelő egyéneket nevelniök. Érdemes ezért és már tárgyunk fontosságáért is, hogy az iskolai szervezet tekintetében is megvitassunk egy más fontosabb körülményt és megvilágítsuk a magunk nézetét némely kérdés tekintetében.

E kérdések a következők volnának:

1. Mily előismeretektől és milyen egyéb követelményektől tétessék függővé az ilyen iskolákba való felvétel?

Kozsibrowszky tréfája.

Irtá: Mikszáth Kálmán

A „Ne okoskodj Pista“ című elbeszélést írván, a melyben gróf Kozsibrowszky, a nagy tréfacsináló és felültető szerepel, az elbeszélésem keretébe nem volt bevezethető egyik legjobb csinje, mert hátráltatta volna a cselekvény gyorsabb menetelét. De ha már benne vagyok, bizony nem sajnálom külön feltálatni.

A dolog Rimaszombatban játszik. A nagy piacot kell elképzelni szép őszi napon; garmadával állnak a gyümölcsök a gyékény-sátrak alatt, ott ülnek a piros-pozsgás tiszolci asszonyok a mogyoróiknál, diósáksákaiknál, a csinos zeheri menyecskék az alma-rakásokon, s ha megáll előttük a vevő, megkérdezve:

„Édes-e az alma, édes?“ dévaj mosolygással felelgetik vissza:

— Édes bizony, édes.

Hát persze, hogy a gonosz csont Kozsibrowszky oda is elvetődik és egy mogyorót áruló menyecskével kezd legyeskedni, a ki szívesen csattant elmés szóra, még ha egy kicsit csiklandós is, maga módja szerint még csiklandósabbat, de a mellett el nem felejt az üzletet sem.

— Ej no, de csintalan szája van az urnak — legalább már vegyen a mogyorómból!

Kozsibrowszky meg is vesz egy kézi kassal vagy nyolc-tíz itcényit, de mi az ördögöt tegyen most már vele? Egy percig zavarban van. Hanem a gondviselés, az csak mindig segít a pernahajder csinjeiben.

Ahol lép ki, ni, kapujából nagytekintetű Hiléczy Sámuel uram, az ásvanytan tudós professzora, hosszú, brunótszin kaputrokkjában, bozontos, elhanyagolt üstökével és egyenesen a piacnak tart. Noha legény-ember még, görnyedten, totyakosan szedegeti kiaszott lábait, a

2. Milyen alapelvek mellett történjék és hány évig tartson az oktatás?

3. Hol legyenek az ilyen iskolák?

A jelenleg működő erdőőri iskolákba való felvétel az elemi iskolák végzését szabja előfeltételül, amit a javaslatom szerinti erdőgazdasági iskoláknál elégtelennek hiszek. Elemi iskoláink különfélesége és a velük elért eredmények aránytalansága ugyanis az erdőőri iskolákban is nehéz helyzetet teremt, mert számottevő időt követel arra a célra, hogy a növendékek az elemi dolgok megfelelő ismertetésére kioktattassanak. Ez a körülmény, másrésről az is, hogy az állami altiszteknél jobban nem javadalmazott népiskolai tanítókat képező intézetekbe a középiskola 4 osztályát végzetten vétetnek csak fel, végül pedig, hogy a legujabban szervezett utmesteri iskolákba szintén 4 középiskolai osztálylyal, a régebbi keletű vízmesteri iskolákba pedig a középiskola második osztályának bizonyítványával veszik fel a növendékeket úgy hiszem indokolttá teszi, hogy a szervezésre javasolt erdőgazdasági iskolák is legalább 3 középiskolai és főleg polgári iskolai osztály elvégzését feltételezzék.

Kimondandó volna az is, hogy olyanok, akik ezenkívül valamely rendszeres erdőgazdaságnál legalább 2 évig gyakorlati szolgálatban állottak s ezt közhatóságilag igazolni tudják, előnyben részesülnek. Valamint, hogy ezek között is első sorban vétetnek figyelembe az erdőgazdasági alkalmazottak gyermekei.

melyeket sohasem dresszirozott táncmester, mert egész élete az ásványvilág buvárlatában telt el s különben sem nézi sokra ezenkívül a világot. Olyan az előtte, mint egy lábbal fölrugott hangyaszombék. A rugást a tudomány adja. A sürgő-nyüzsgő hangyák, a szamarak ellenben azt hiszik, hogy valami általuk megállapított célból jönnek-mennek. Pedig mennek, mert lökést kapott a dombjuk.

De ha nagytekintetű Hiléczy professzor ur nem vet ügyet a mozgó-rajzó hangyákra, ő tudósságát azok ugyancsak megnézik, mert meglehetősen furcsa alak. Épen az átellenes ablakból is a két Majornoky kisasszony nevetgél (gyönyörű két szőke fejecske egymás mellett), egymásnak mutogatva valami különöset a tudós ur alakján, vagy öltözetjén. Érdekes volna tudni, hogy mit beszélnek, — de végre is lehetetlen. Az ördög tudná azt, hogy ilyen két pajkos fejcskében mennyi csintalanság elfér.

Elég egy pillantás az utca öblébe Kozsibrovsky-nak. Látja Hiléczyt és látja szép rokonait, a Majornoky

A 20 éves életkor betöltése egy további előfeltételül volna kimondandó. A vízmesteri iskola 18, az utmesteri 20 éves minimális életkort követel és maximálisnak mindkettő 30 évet jelez. Ez az utóbbi két korhatár volna az erdőgazdasági iskolánál is a legkedvezőbb. A 18-ik életév betöltésének előfeltétele egy tekintetben ugyanis hátrányos, mert az ilyen egyének az iskola végeztével katonasorba kerülnek s a 3 évi katonai szolgálat alatt a tanultakból sokat felednek. A 20 éves minimális korhatárnál ez ki van zárva. A legtöbb ugyanis először végezi a katonai szolgálatot s csak annakutána jelentkezik a felvételre. Az iskola így komolyabb és fegyelmezettebb anyaghoz jut, s olyan egyéneket oktat, a kik az intézetből közvetlenül kerülhetnek a gyakorlati életbe és 24 éves korukban már altisztekké kinevezhetők.

A harmadik, nem kevésbé fontos előfeltétel erős és ép testalkat, mely — tekintettel az erdőgazdaság követelte szolgálatra — a legszigorubbán volna számba veendő. Miután pedig a katonai szolgálatnak is éppen ez a feltétel alkotja elsőrendű kellékét, legalább az államszolgálatba készülők egyénektől a katonaviseltséget, sőt az altiszti rangot megkövetelni lehetne már az iskolában való felvételnél. Kiváncosnak látom ezt annál is inkább, mert e felvétel bizonyára nálunk is olyan kedvező eredménnyel járna, mint a külföldön, ahol is erre régebb idők óta kiváló sulyt helyeznek.

Természetesnek és a további indokolásra

kisasszonyokat, héja tekintettel. Ő mindent észrevesz. Hopp! megvan! Tudom már, mit tegyek a mogyorókkal.

S alig hogy áthalad mellette a tudós professzor, szemüveges szemét a földre szegezve, hiszen a földben vannak az összes titkok, hirtelen odaint egy ácsorgó suhancot:

— Gyere ide, fickó, tudod-e, hol laknak a Majornoky kisasszonyok?

— Nem tudom.

— Amott néznek ki az emeleti ablakból. Az a két szép leány. Tudod-e már?

— Nem vagyok vak.

— Fogd ezt a kosarat, vidd el nekik, megértetted?

— Nem vagyok siket.

— És mondd meg, hogy Hiléczy professzor ur küldi. Meg tudod mondani?

— Nem vagyok kuka.

— Hát mikép mondod?

fölöslegesnek tartom, hogy a magyar nyelvnek szóban és írásban bírása, a magyar honosság, a kifogástalan erkölcsi élet stb. mint szokásos előfeltételek ezuttal sem volnának figyelmen kívül hagyandók.

A szervezésre javasolt erdőgazdasági oktatásának vezérelveül a minimálisra redukált elméleti, de annál intenzívebb gyakorlati irányt vélem követendőnek.

Arra kellene tanítani a növendékeket, a mire a gyakorlati életben szükségük van, s olyan arányban kellene kiképezni őket, a milyen arányban ezen ismeretek a mindennapi élet és az erdőgazdaságnak mai fejlődési foka megkívánja.

A tulajdonképpeni erdőgazdasági kérdéseket tehát kellő belterjességgel ugyan, de a gyakorlati szükséglet módján és értelmében kellene tanítani.

A természettudományok annyiban volnának ismerttetendők, a mennyiben azok a gyakorlati erdőgazdálkodás keretében szükségesek.

A mennyiségtannak a műszaki segédszolgáltatáshoz szükséges része gyakorlati példák kapcsán fontos tárgya lenne az oktatásnak.

A mértan elemei olyan arányban szükségesek, hogy a növendékek azok kapcsán a térfogatok, tömör és ürfogatok, a lejtviszonyok stb. mérési módjait nemcsak egyszerű eszközökkel, de műszerekkel is begyakorolhassák s technikai vezetés mellett a gyakorlati élet kívánalmai szerint alkalmazni is tudják.

(Folytatása következik.)

Vizsla-tanítás és használat.

Írta: **Stark Dezső** főerdész.

(Folyt.)

A gondos ápolás kétségtelenül nagy biztosíték az állat épségben maradására, de mindamellett megtörténhetik, hogy a vizsla beteg lesz és pedig különböző jelenségek között. A leggyakoribb betegségek egyike a **bőrbaj**. Az állat testén koszszerű szenny keletkezik, mely körül a szőrzet teljesen kihull. Ez a **tisztátalanság következménye**. Gyógyítása úgy történik, hogy 3—4 pakli olcsó pipadohányt 5—6 liter forró vízben lefedve, fél napig áztatunk, nzután a dohányt jól kifacsarjuk, s ezzel a lével mindennap este bedörzsöljük az állat testét; ez alkalommal a szemek körül óvatosak legyünk, mert a dohányle nagyon égeti, ha bele cseppen. Ugyanazon hatást érjük el burgonya héjának főzetével is. Természetesen ezen kezelésnél főkéllék, hogy az állat tiszta, száraz helyen tartassék. Veszedelmesebb bőrbaj az, midőn a jól tartott eb testén apró genyes hólyagocskák keletkeznek, melyek oly nagyfokú viszketegséget okoznak az állatnak, hogy az kinjában lenyalja az egész szőrözetét. Ez az ugynevezett „eccéma.” Jelentkezése esetén azonnal állatorvost kell hivatnunk, mert csak orvosi rendelésre lehet megszerezni a biztos gyógyulást nyújtó orvosságot, melynek használata alatt a vizslára szájkosarat tegyünk. A bőrbeteg kutyát lehetőleg különítsük el a többitől és a lakószobában se tartsuk.

Szintén gyakori vizslabetegség a **szembaj**. Ez többféle lehet. Van gyulladás, könnyesség, csipa és kosz. A szemgyulladás keletkezhetik meghűléstől, ütéstől, idegen tárgytól (fü, fümag, tüske, por, mész, dohány stb.). Ha a gyuladt szemben nem találunk semmiféle eltávolítható idegen tárgyat, akkor a bajt orvosolhatjuk hideg borogatással, finom fehér cukorpor befúvásával és aludt-tejjel, mely utóbbit kis adagokban a beteg szembe nyomogatjuk. Főkéllék, hogy a beteg-

— Hogy Hiléczy professzor ur küldi.

— Nagyon helyes; itt van ez a fényes kéthatosos, ha jól elvégezted és visszajössz, még egy ilyet kapsz tőlem.

A gyerkőc visszajött tíz perc múlva.

— No, mit mondtak?

— Nagyot nevettek.

*

Már talán régen el is felejtette Kozsibrovsky az ő csinjét, midőn egy nap felolvasás volt Budapesten az akadémiában, a mit a tudós Hiléczy Sámuel tartott (mert Hiléczy I. tagja az akadémiának): „A kövek alakja az özönvíz előtt.” Ez volt a „kiváló fontosságú” értekezés tárgya. Hogy milyenek voltak a kövek az özönvíz előtt, habár ott voltam és gróf Kozsibrovsky t. képviselőtársam mellett ültem a hallgatóság közt, még sem tudnám már elmondani, de azt hiszem, hogy akkorában nem lehettek oly cudar kemények, mint most, mert a tudós kollégák a felolvasó körül elég kényelmesen aludtak rajtuk, azonban a felolvasás után föléb-

redtek és a vidékről jött tudós tiszteletére egy kis vacsorát hevenyéztek az István-vendéglőben és noha már éjfél volt, sehogy se volt kedvük aludni. Beszélgetés közben egyszerre csak Rimaszombatra fordult a figyelem. A tudós fiatal ember (mert negyven éves még a professzor ur) szokatlanul derült volt ezen az estén, dicsérte a városka levegőjét, az ivó-vizet.

Kozsibrovsky közbeszólt:

— Azonfelül igen jó lakásod van, kedves öregem, fölséges kilátással.

— Nem valami különös a kilátás, mindössze egy kopasz domb s még távolabb a szőlők, a melyekben már a philoxera gazdálkodik.

— Ohó, ne titkolózzál, kedves öreg. Én a vis a vis-kat értem, a két szép Majornoky kisasszonyt átel-lenben.

A professzornak elborult a homloka. Egy fájdalmas vonás tette sovány, barázdás arcát még szomorubbá.

ség tartama alatt óvjuk az állatot a hidegtől, szélről, portól és fátalaktól, tehát vadászatra se használjuk. A vizsla szemének folytonos könnyezését hasonló okok idézhetik elő, mint a gyulladást és hasonlóképpen is gyógykezeljük. Nagyon előnyös azonban a baj orvoslására, ha az állat beteg szemét minden reggel előbb vizes-, azután száraz, tiszta ruhával megtörölgetjük, vagy legalább a kutya fül-lebenyével cselekedjük ezt.

A vizsla-kutyák szemének csipásodását legtöbb esetben a helytelen élelmezés okozza, t. i. a sok hus és zsíros ételek. Ha tehát állatunk e bajba esik, változtassunk az étrenden az előirt rendszer szerint.

A szemeken jelentkező koszosodással legyidejűleg a szemek körüli szőrözlet is elhull, s erről lehet felismerni. E betegségnek forrása a tisztátalanság és biztos orvossága a dohánylevél, óvatosan alkalmazva és tisztántartással párosítva.

Gyakran tapasztalható betegség a kutyáknál a fül-fájás is. Ennek okául a balhiedelem általában holmi férgeket kárhoztat, pedig az egész baj a hanyagság, — az állattal való nemtörődömség szüleménye. Mikor ugyanis kutyánk a fejét rázva, csattogtatja füleit, vagy mikor hátulsó lábaival véresre kaparja azt, akkor nem cselekszik mást, mint hogy a fülek kagylójában megkeményedett zsiradék-szülte viszketegséget csillapítja. E bajnak elhanyagolása nemcsak tűrhetetlenné teszi az állat közellétét, de könnyen vesztét is okozhatja a betegnek, sőt a kinos szenvedés következtében dühösségbe is eshetik. Pedig mily könnyű e bajnak orvoslása! Ha észrevesszük (és pedig észre kell vennünk!), hogy vizslánknak a füle belülről nagyon piszkos, a mi kellemetlen szaga által is elárulja magát, — langyos vízbe mártott, igen puha és vékony ruhadarabbal jó mélyen kitörölgetjük azt, de nagyon óvatosan, mert a fül belső fala nagyon könnyen kisebesedik. E közben a fülek tövét morzsolgassuk meg

ujjainkkal, a mi az állatnak különösen jól esik. Ha pedig az összegyülemlett fülpiszok már viszketegséget idézett volna elő, s az állat vakaróznék, vagy a fejét rázogattja, — miközben néha még a füllebenyek is kisebesednek, — akkor öntsünk valami olcsó kanálba egy kis tiszta sárga olajat, vagy glicerint, melegítsük meg azt a gyertya vagy lámpa felett langyosra s aztán mindkét fülbe öntsünk ebből egy gyűszűnyit. Ezalatt a fejet tartsuk jól oldalt fekvé, hogy az olaj minél mélyebbre hatolhasson, s közben folyton morzsolgassuk a fülek tövét. Ezt kell ismételni néhány napon át, s ha azután a füleket még langyos vízzel is kimosogatjuk, a bajnak bizton nyoma vész. Ugyanezt petróleummal is megtehetjük, de annak kellemetlen szaga van; a hatás azonban egy. Néha bolha, légy, vagy más efféle bogár is bejut a kutya fülébe, s ez nagyon megzavarja őt úgy, hogy nyugtalanul futkos jobbra-balra és folyton rázza a fejét. Ilyenkor öntsünk a füleibe tiszta, langyos vizet, vagy a biztosabb siker kedvéért szintén egy kevés olajat.

Nem ritka betegség a kutyáknál az orr-baj sem, a mi tulajdonképpen belső eredetű s jellegében nagyon hasonlít az influenzánkhöz; a kutyánál szopornyikának nevezik. Ezt többnyire meghűléstől kapja az állat és abban nyilvánul, hogy egész testében elbágyad és folyton prüszög, miközben az orrán át genyes váladékot távolít el. Orvoslásul tartsuk a kutyát zárt, meleg helyen, könnyű ételekkel etessük és naponként háromszor (reggel, délben és este) adjunk a szájába 5—6 csepp aconit-tal itatott fehércukor-darabkát, s tartsuk addig zárva a száját, míg a cukor el nem olvad. (Az aconit mérge, csak orvosi rendelnynyel kapható.) Ha a szopornyika következtében a kutya orra kisebesedne, — a mi gyakori eset, — azt sőtalan, marhafaggyúval kenegessük.

A szopornyikánál veszedelmesebb az ugynevezett „kutyabetegség“. Ez többnyire az egy évnél fiatalabb

— Oh, azokat a szegény leányokat érted? Szivemből sajnálom. Megőrültek.

Most Kozsibrovskyn volt a sor megijedni.

— Ne beszélj! Az nem lehet! Engem nem értesítettek semmiről. A legkedvesebb unokahugocskáim.

— Már pedig azok megőrültek.

— Megfoghatatlan! — kiáltott fel Kozsibrovsky.

— Mind a ketten?

— Mind a ketten, — mondá a tudós rendületlen meggyőződéssel.

Kozsibrovsky, az a léha, vig fráter, belesápadt a rémületes hirbe, annál is inkább, mert eszébe jutott, hogy nagyatyjok, Majornoky Gedeon is Döblingben halt meg.

Az unokákra szokott visszatérni az efféle.

Eltolta a boros poharat magától, kialudt a havanna a szájában, izgatottan odahuzta székét Hiléczyhez.

— És hát mit tudsz, kérlek, a részletekről? Milyen körülmények közt történt? Mi mégis a rögeszméjük?

Hiléczy csodálkozó szemeket meresztett Kozsibrovskyra.

— Hát hogy tudnám én ezt? Érték én az ilyenekhez? Törődöm én az ilyenekkel?

— Tudom, hogy csak kövekkel foglalkozol, de csak mégis hallanod kellett . . .

Én soha se szoktam hallani semmit, — szólt a professzor önérzetesen. Én vagy tudok valamit, vagy nem tudok. Hallomás után nem beszélek.

— De már engedd meg, kedves barátom, ha nekem elmondod a hugocskáimról ezt a szomorú dolgot, mégis csak . . .

— Mondom már, hogy semmit se hallottam.

— Teringettét, akkor hát honnan tudod?

A professzor uron valami zavarféle látszott, restelte elmondani, a mi következik, habozott egy percig, hogy az illusztris társaság kisszerűnek, közönségesnek fogja találni az ilyen köznapi hitványságot, végre azonban mégis a közlésre határozta magát.

állatokat tizedeli meg, de ismét csak azért, mert a hanyagság, nembánomság ajtót nyit neki. Ugyanis e betegség leggyakrabban emésztési zavaroktól származik, melyhez később a belszervek teljes pangása következtében vérbomlás áll be, a pusztulással kapcsolatban.

A bajnak külső jelensége abban nyilvánul, hogy az állat nem eszik, bágyadt, szomorúan néz, keveset mozog, napról-napra gyengül és csendesen kimulik. Ennek is egyszerű az orvossága, csak hogy azt egy kis éberségnek kell megelőzni! Nekem — hál' Istennek! — még egy kutyám sem dögölt el, pedig mind magam nevelem és mindig van egy néhány. De a szemeim nyitva vannak ám nemcsak akkor, midőn a ropogós bankókat olvassák le értök, hanem mindig, a mikor bármelyik megjelen előtttem. Egy tekintetből leolvasom, ha valamelyiknek baja van, hisz' elárulja a szeme a legkisebb szilánkot is, mely véletlenül a talpába kerül. És ilyenkor ott vagyok mindjárt a leg-egyszerűbb orvosszerrel, mely azonban alkalmas arra, hogy idejében nagyobb bajnak is elejét vegye. Így van ez a kutyabetegségnél is. Akkor már rendesen késő, midőn az állat elgyengülve dülöngél, de akkor még nem, midőn a jó cseléd először jelenti, hogy a kutya nem ette meg a rendes ételét. Mert így kezdődik ám ez a betegség is.

(Folytatása következik.)

Hivatásának áldozata.

Éppen a napokban mult egy éve annak, hogy lapunk egyik számában olvastam Klein Péter m. kir. főerdőőr közleményét, melyben tudtul adta olvasótársainak, hogy mult évi március hó 30-án fatolvajokkal szemben halálos kimenetellel fegyverét volt kénytelen használni. Ebből az ügyből kifolyólag szándékos emberölés miatt vád alá lett ugyan helyezve, de a bíróság által jogos

— Hát kérlek úgy volt az, vagy három hónap előtt, azt hiszem, még ősszel, behozta egy este szakácsném a vacsorámat és így szólt:

„Ma, mikor kint jártam husért a mészárszékekben, a Majornoky kisasszonyokkal találkoztam.“

Szakácsném szeret fecsegni, mint minden hosszú haju állat; hagytam tehát, hogy elvégezze azon bizonyos percü mozgásokat, melyekre a nyelvének naponként szüksége van.

„Azt üzenték általam a nagytiszteletű urnak“ — folytató.

Csodálkozva emeltem fel a szememet:

„Nekem üzentek?“

„Igen, a nagytiszteletű urnak.“

„De hisz én nem ismerem őket.“

„Mindegy, mégis üzentek.“

„És mit üzentek?“

„Azt üzenték, hogy ők nem mókusok.“

Nem mókusok? Hát mondtam én valaha, hogy ők mókusok? Hát miért üzennek énnekem ilyesmit?

önvédelem címén teljesen fel lett mentve, a minék mindnyájan szívből örültünk, remélve, hogy ez által is kissé megcsappant a fatolvajok arcátlan vakmerősége.

Az előzmények után természetesen Klein kartársunk a legnagyobb mértékben ki lett téve a környékbeli fatolvajok bosszujának s ezt a körülményt felettes hatósága, a sóvári m. kir. erdőhivatal is méltányolván, őt a szolgálat érdekében addig állomáshelyéről: Aranyos csárdáról a távolabb fekvő Tatárarokba helyezte át.

Igen, de sorsát senki sem kerülheti el!

Most egy éve senki sem gondolt volna arra, hogy Klein Péter m. kir. főerdőőr, a buzgó és kötelességtudó erdőaltisztek mintaképe ma már a temető beárnyékolt hantja alatt fogja kipihegni terhes szolgálatának fáradalmait, áldozatául esvén egy galád és gyalázatos orvátadásnak.

Vajjon hányadik szomorú példa ez már előttünk, erdőőrök előtt? Bizony annak csak a jó Isten a megmondhatója s mi, kik jól ismertük Kleint, nem csoda, ha könnyeket hullatunk utánna s nehéz sóhajjal gondolunk ilyen eset után a saját nehéz helyzetünkre. Néhány hét előtt még vigan mulattunk Lila-Füreden, hol Klein is köztünk volt s ma ez már csak álmokként tűnik fel előttünk, a melyre ez a borzasztó ébredés következett.

De hadd mondok el magát a szomorú eseményt, a mennyire arról tudomásom van.

Klein főerdőőr mult hó 14—15-re virradó éjjel védkerületébe ment, hogy az ott többször tapasztalt faplopások tetteseit megcsipje. Ezt a szándékát a véletlen elő is segítette, mert talált ott két fatolvajt, kik a közeli Óhuta község lakosai voltak. Hogy azután mi történt közöttük, azt majd a vizsgálat lesz hivatva kideríteni, én csak annyit tudok vagy inkább sejtek, hogy mikor az illetőket megakarták zálogolni, akkor a tolvajok egyike fejszével feléje sujtott, mely csapás nyakszirtjét metszette el s azonnal kioltotta életét. A nyomorult fatol-

Egész éjjel ezen töprengtem. Nem mókusok! Hát persze, hogy nem mókusok. De miért kell éppen én előtttem megállapítani ezen kétségbevonhatatlan igazságot. Nem tudtam aludni azon éjjel. Annyira felizgatott rejtélyességével ez üzenet. Soha életemben nem beszéltem ezen leányzókkal, sem másokkal ő felőlük. Hát mit jelenthet ez? Valamely olthatatlan kíváncsiság hajszolt megoldani a talányt. Mert kell valami okának lenni, a miért üzenték. Kell, kell és azt az okot meg kell találnom. Másnap se szabadulhattam a sphinx-szerű üzenettől, velem jött és bosszantott; elkísért a katedrara, a diákjaim közé, a laboratóriumba a kövek közé és ezek a kövek rám vigyorogtak gunyosan, mintha ők is azt mondanák: „Nem vagyunk mókusok, nem vagyunk.“ Hidd meg nekem Kozsibrovsky, hogy közel voltam már a megörüléshez, — a mikor végre sikerült megállapítanom, hogy az egésznek igen egyszerű a nyitja, valóságos Kolumbusz tojása . . .

— Mi? kezdték egyszerre négyen is.

— Az, hogy meg vannak örülve a leányok.

vajok azonban még ezzel sem elégedtek meg, hanem a már mozdulatlan testet fejszékkel annyira összezúzták és vagdalták, hogy az teljesen felismerhetlen lett, sőt még szolgálati fegyverét is összetörték rajta, azután lábainál fogva bevonszolták az utszéli bokrok egyike alá és az összetört fegyvert végig fektették a tetemén.

Igy találták meg a járókelők vérbefagyva és dermedten. Némi vigasztalásul csak az szolgálhat a szomorú esetről, hogy a véletlen segítségével a tettesek egyikét még aznap sikerült elfogni, a másik azonban megszökött, de azért nyilván ez is meg fog kerülni, mert az egész környéken ismeretes. Reméljük, hogy a bíróság a gonosztevőkkel szemben a törvény egész szigorát fogja alkalmazni, nem kimélvén őket, kivált mert ocsmány bűnüket még azzal is tetőzték, hogy áldozatuk óráját elrabolták.

A felismerhetetlenségig összeroncsolt holttestet a diósgyőri vasgyári kórházba szállították, ahonnan boncolás után múlt hó 16-án kísértük örök nyugalomra. Halálát özvegye és öt árvája siratja, kik egyedüli fentartójukat veszítették benne, mi pedig könnybe lábadt szemekkel fohászkodunk a Mindenhatóhoz, hogy korán elköltözött kartársunknak és barátunknak adjon csendes pihenést. Borus ábrázattal, földre szegzett szemekkel gondolunk e mellett önmagunkra, kérdezvén, vajjon ma — holnap nem fogjuk-e mi is hasonló módon követni társunkat?

Gondokkal és veszedelmekkel terhes az erdőőr élete s keserves a család jövője, midőn kenyérkeresőjét elvesztette!

ROSKÓ LAJOS.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **A humánus bomba.** Egy katonaorvos, ha igaz, a mit egy berlini ujság ír, olyan „fegyvert” eszelt ki, a melynek a használata alaposan megváltoztatja a jövő

Ez az egyetlen kielégítő magyarázat. És ebbe bele-nyugodtam.

— Más indiciumaik nincsenek? — kérde Kozsibrovsky, édesden nevetve.

— Más indiciumok? — pattant fel a nagytisztelteti professzor ur. — Minek volnának? Nem elég ez? Avagy magyarázd hát te meg, hogy miért üzenték volna józan észszel, hogy ők nem mókuskok.

Kozsibrovsky buta arcot vágott és vállat vont:

— Hja, ha én azt tudhatnám.

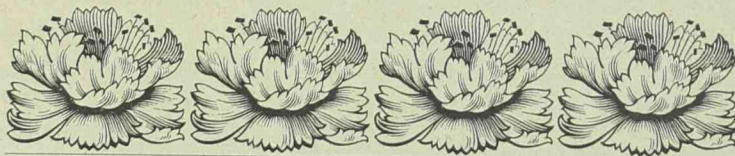
† **Bosszu.** A betörő az éj sötétjében behatol a lakásba. Bejut a hálószobába. Hallja a lakók békés hortyogását. Ez azonban nem kárpótolja azért, hogy absolute nem talál elvitelre érdemes holmit.

— Ah, legalább megbosszulom magamat, szíszegte.

Az ébresztő órát hajnali három órára igazítja és kioson a lakásból.

csatának a képét és vértelenné teheti a háborút. Ez a találmány egy bomba, rettenetes bomba, de azért emberséges bomba. Ez a bomba valami gázzal van megtöltve és ha fölrobban, nem öl meg senkit, de irtózatossá büszkén ki belőle, hogy félkilométernyi körletben minden ember okvetlenül elájul, ha olyan náthás is, mint egy hal. De ezenkívül aztán semmiféle veszedelmes következése nincs a dolognak, legfőleg egy alapos fejfájás. Ha igaz ez a hír, ez a bomba nem olyan tréfás dolog, mint a milyennek első hallásra gondolná az ember, mert ha például a japánok csak pár napig ilyen bombázhatnák Port-Arturt, a vár alighanem kapitulálna hamarosan.

* **A ki tíz éve nem aludt.** A némileg hihetetlen, de legalább is valószínűtlen férfiut, a ki állítólag kerek tíz esztendeje le nem hunyta a szemét, Widdiwer Tamásnak hívják és foglalkozására nézve mézszáros-mester. Hogy amerikai, azt mondani is fölösleges, mert tíz esztendei álmatlanságot csak Amerikában, ott is talán inkább csak az ujságokban bír ki az ember. Widdiwer Tamás North-Tretonban lakik, az Egyesült-Államokban. Mindig könnyű álmu ember volt, de valamiképpen mégis csak aludt, míg egyszer, ezelőtt tíz esztendővel álmában megijedt valamitől, úgy, hogy menten fölébredt. Ez még csak a kisebb hiba lenne, a nagy baj az, hogy azóta egyáltalában nem tud elaludni a derék mézszáros. Próbált már e világon mindenféle orvosságot, üvegest is, port is, de olyat nem tudott neki adni Amerika egyetlen egy doktora sem, a mitől csak egy óráskára is el tudott volna aludni. Erre aztán, mi telhetett tőle, megszokta az álmatlanságot, még pedig jobban, mint a cigány lova a koplalást. Mert ő nemcsak, hogy bele nem halt, de még csak le sem soványodott tőle. Este tíz órakor szépen, kötelességtudóan lefekszik és nem alszik hajnali öt óráig. Ekkor azután fölkel és olyan pihentnek, frissen érzi magát, mintha egész éjszaka aludt volna.

NAPI HIREK.

— **Milliomosból koldus.** Londonban egy rendőr bekísért egy részeg öreg embert, a ki Jack Morse nap-számosnak mondta magát. A rendőrtisztviselőnek azonban nagyon ismerős volt az arca s vallatóra fogta. Akkor tűnt ki, hogy a részeg ember nem az, a kinek monddta magát, hanem M. Edward Field, a ki még nem is olyan régen ismert dúsgazdag bankár volt. Ő építette a transzatlanti tengeralatti kábelt, a melyen négy millió sterlinget nyert. Tulajdonosa volt mesés értékű palotáknak és iparvállalatoknak s banküzlete csudamódon virágzott. Az 1891. november 27-én kitört fekete pénteki börzekekrach egyszerre koldussá tette s minden vagyonát elárverezték. Apja, vállalataiban társa, a bukás hírére szívzselhüvést kapott és meghalt, őt magát pedig börtönbe vetették. A mikor onnan kiszabadult, egy kis talyigát vásárolt, zöldséget árult az utcán. Majd ivásnak adta magát s koldulással tengette életét. Régi ismerősei közül senki sem ismert rá, ő pedig koldus létére sokkal büszkébb volt, semhogy segítségért fordult volna hozzájuk. A rondőrbíró a volt milliomost csavargásért és részegségért két napi fogházra ítélte, de gondoskodott róla, hogy a mint büntetését kitölti, a belleuei kórházba szállítsák. Az ilyen elzúllott, beteg embereknek ez a menedékhelye.

— **Gombamérgezés Légrádon.** A minap Tóth Miklós, jómódu légrádi gazda házanépével a szentmihályi hegyen kapált, miközben leányait vargányázásra küldte. Később a 70 éves, jó magával tehetetlen öreg is neki fogott, hogy az ebédrevalót gombagyűjtésével szaporítsa. Szedtek is jó csomót és azt a legifjabb és legszebb 17 éves leánya: Kati készítette el annak rendje-módja szerint. El is fogyott az enivaló szerencsésen. Kissé keserűnek találták a szilvagombát, a minek ők tartották de megették. Másnap hányás és görcsök jelentkeztek, de ezt nem a gombának tulajdonították és másnap meg harmadnap rendesen kapáltak ötödnapi hajnalban azonban a két leány (Kata és a 30 éves Rozi) kiszenvedtek, 2 férfi Tóth János és István napközben multak ki. Egyiket a pajtában lelték ülőhelyzetben halva. Hetednapra az öreg (a ki keveset evett), szintén meghalt. A mérgezést géva gomba gilva s így csak okozta. Tóthné (60 éves) csak mártogatott, szédülései voltak. A szemtanúk mesélik, hogy a mosás után kiöntött üledéktől 10 réce legott fölfordult.

— **Sírból rabolt huszezer korona.** Kápolnok községben meghalt a mult hét elején egy Ambrovics Dénes nevű agglégény, a ki vagyonát rokonaira hagyta. Mikor a hagyatéki leltárt felvették, kitűnt, hogy egy huszezer koronás takarékpénztári könyvecske eltűnt. A megindult nyomozás során kiderült, hogy egy Barta Dávidné nevű asszony jelen volt, mikor a halottat öltöztették és észrevette, hogy a fekete kabát zsebében, melyet a halottra huztak egy takarékpénztári könyvecske van, de nem szólt róla senkinek. A temetés után közölte a dolgot férjével, a kivel felbontották a sirt és a halotton lévő kabát zsebéből kivették a könyvet, hogy a pénzt megszerezzék maguknak. A halottrabló házaspárt átadták az ügyészségnek.

— **Ágyuüteg — egy ember ellen.** Viszkonzin amerikai államban, mint Newyorkból írják, a párisi Fort Chabrol mintájára járt el egy John E. Dietz nevű földbirtokos. Chippewa-Fallsban levő hatalmas birtokát egy patak szeli át. Az ottani fűrészgyárak e patakon át vontatták le az erdőségből levágott fatörzseket, a miért aztán Dietz kártérítést kért. Mivel ezt nem kapta meg, boszúból megrongálta a patak zsilipjeit és a főzsilip gátjánál magát elsáncolva, dacol a hatósággal, mely el akarja fogatni s egyben a zsilipet is ki akarja javíttatni. Dietz azonban állig föl van fegyverkezve és mivel fél bolond hire van, a seriff emberei nem merik Dietz sáncait megközeleíteni, Most aztán elhatározták, hogy a tüzéséget mozgósítják Dietz ellen, oly célból, hogy a kőből összeállított sáncokat ágyulövésekkel rombolják le. Ezalatt valamennyi fallsi fűrészgyár üzeme szünetel, mert nem kapnak nyersanyagot. Az ostromról még nem érkezett hír.

— **A „Budapesti Ujságírók Egyesülete“** sgélyalapja javára egy Almanacht ad ki, melyben 100 magyar író munkája fog megjelenni és 25 neves festőművész festményei, mint különálló műmellékletek lesznek a műben. Az Almanach igazán szemet és lelket gyönyörködtető nagy albumalaku díszmű lesz és potom 5

frtba kerül. — Megrendelések a „Budapesti Ujságírók Egyesülete Almanachja“ kiadóhivatalához küldendők, Budapest, VII., Károly-körut 9.

— **Harc a medvével.** Braka gömörmegei községből írják lapunknak, hogy a lucskai vadásztársaság vadőre egy hatalmas medvét látott a csorda közelében s rálőtt a mackóra, a melyet eltalált ugyan, de a medve elmenekült. Erre délután a barki uradalom két kerülőjét magához véve a vérnyomon haladva a sűrű erdőben megtalálta a mackót. A két uradalmi kerülő rálötte fegyverét, aztán birokra kelt a dühös fenevaddal. A két kerülő azonban nem birt vele, mert az kegyetlenül összemarcangolta őket. Az egyik 25 sebből vérzett, amikor abbahagyták a küzdelmet. Az összevérzett medve elcammogott, de valószínű, hogy azóta már elvérzett.

— **Egy öreg házaspár tragédiája.** Nagy részvétet kelt Nagyváradon egy öreg házaspár tragédiája. Demetrovits András fodrász, a kinek a város legelső terén, a Szent László-tér sarkán volt üzlete, mult vasárnap délután meghalt. Felesége annyira szívére vette a férje halálát, hogy másnap virradóra fölakasztotta magát.

— **Végzetes tréfa.** Nagyszebenben Gödri Ferenc jogász, Gödri Sándor törvényszéki bíró fia tréfából flóbertpisztolyát halántékához illesztette. A fegyver elszült és Gödri halva rogyott össze.

Szerkesztői üzenetek.

Mold Vilmos urnak, *Székudvar.* Közleményeket az erdész és vadász életből szívesen fogadunk mindenkitől, még ha azok irány tekintetében nem egészen hibátlanok is. Lapunk szerkesztője az ilyeneket a szükséghez képest átdolgozza vagy kijavítja. Sajnos, hogy azok, kik képesek lennének hasznosabb dolgok megírására is, rendszeren vagy elcsépelet régi dolgokat, vagy idegen kaptafára vert szerelmi históriákat, sőt még költeményeket (kivétel nélkül rosszakat) is küldenek be, a helyett, hogy szakmájukba vágó tárgyakkal foglalkoznának, pedig itt olyan szép terük mutatkoznék! Egy-egy megesett szép vadászat, vadászkaland, szép erdei és hegyvidéki részletek egyszerű, de vonzó leírása mind olyan dolgok, melyek díszére válhatnak lapunk tárcarovatának, míg a szakbavágó tapasztalatokból más rovat alatt mások is tanulságot merithetnének. Az ilyen téren való munkálkodás lenne az, melylyel tiszteletet vívna ki az erdészeti és vadászati személyzet! Előfizetésének lejártát egyébként kívánságához képest kiigazítottuk. — **Nernik István** urnak, *Ujhuta.* Köszönet a tudósításért. Az esetet R. kartárs ur szívesességéből bővebben tárgyaljuk.

A kiadóhivatal postája.

Kozák József urnak, *Jálna.* A hibának a mult évben kellett megesnie, mert ott volt előfizetése junius végével való lejáratlalt feltűntetve s így a február hóban beérkezett 4 K a mult év II-ik felére lett írva. Kérjük szíves értesítését, hogy akkor mely időben küldte be a 2 koronát, hogy utánna nézhessünk. — **Schuller Frangolt** urnak, *Stájerlak.* A hiányzó számat pótoltuk. Ha lapját későn kapja, a hiba csak az ottani postán lehet, mert innen minden vasárnap pontosan elmegy. — **Szlávik Géza** urnak, *Ghymes.* A beküldött 4 koronával junius végéig fizetett elő. — **XX.** A hirdetési díjat lehetőleg mélyen leszállítva 2 koronával számíttjuk. Egyébként a napokban külön levelet fogunk írni. Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.“ gyorssajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 ..
Negyed évre 2 ..

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1904. július 3.

40. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Alsó erdészeti szakoktatásunk kérdéséhez. —
2. Vizsla-tanítás és használat. —
3. Tárca: Kozsib-rovsky tréfája. —
4. Hivatásának áldozata. —
5. Különfélék. —
6. Napi hírek. —
7. Szerkesztői üzenetek. —
8. A kiadóhivatal postája. —
9. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangu egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

— nemkülönben felszerelési cikkek szállítására. —

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megalégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Hirdetések és pályázatok.

50 koronát

fizetek annak, kinek segélyével a kincstárnál **segéderdőőr**, vagy nagyobb uradalomban **erdőőr** vagy **vadász** lehetek. — 30 éves, ág. evang. vallású, nő, szakvizsgázott erdőőr vagyok. Érték a kisebb vad tenyésztéséhez és vadászásához. Beszélek magyarul, németül, románul és tótul. — Címem e lap szerkesztőségénél.

1—4

Erdőőri vagy erdőlegényi állást

keres egy 25 éves, róm. káth. valású, szakiskolát végzett és katonaviselt fiatalember, ki most is egy nagyobb uradalomnál van alkalmazva. Beszél magyarul és németül. Új helyét csak a folyó év október havában vagy a jövő év január 1-én foglalhatná el. Címe meg tudható az „Erdészeti Ujság” szerkesztőségénél.

4—5

598/1904. sz.

Pályázati hirdetmény.

Fogarasvármegye erdészeti albizottsága 1007/1904. számú határozata alapján az alsómojecsi és felsőkománai kerületi **erdőőri** állásra 684 korona évi összes illetménnyel pályázatot hirdet.

Pályázhatnak 24 évet betöltött és 40 évesnél nem idősebb magyar állampolgárok.

A pályázó a vármegye erdészeti albizottságához címzendő folyamodványát sssjátkezüleg tartozik írni és az **1904. évi július hó 25-éig** alulírt hivatalhoz beadni.

A folyamodványhoz csatolni kell: 1. az erdőőri oklevelet, 2. a keresztlevelet, 3. orvosi bizonyítványt és 4. szolgálati bizonyítványt.

A magyar nyelvnek szóban és írásban való birása elengedhetetlen; a mellett a román nyelv tudása is szükséges legalább szóban; azért is minden folyamodó kérvényében nyelvismeretét is kimutatni köteles.

Fogarás, 1904. évi június hó 20-án.

M. kir. állami erdőhivatal.

A fővad

gondozásában és vadászásában tapasztalt **vadászt** keresek hegyvidékre azonnali belépésre. Az illetőnek birnia kell a német nyelvet. Kérvények alantírt címre küldendők:

Mähnert Károly,

vadászgondnok.

(Jósza, u. p. Ubrezs. Ungmegye.)

Szászvárosi Könyvnyomda Részvény-Társaság

Szászváros Klastrom-u. 1. KÖNYVNYOMDAI SZAKÜZLET

AJÁNlja A NYÁRI IDÉNYRE DÚSAN FELSZERELT PAPIR-RAKTÁRÁT U. M.:

ELJEGYZÉSI- ÉS * * *

* * * ESKÜVŐI-KÁRTYÁIT.

MINDENNEMŰ NYOMTATVÁNYAIT. * *

DISZES KIÁLLÍTÁS

MEGHÍVÓIT, GYÁSZLAPJAIT ÉS

* * * FALRAGASZAIT STB.

Sürgőnycim: Könyvnyomdarész.

A

„SZÁSZVÁROS”

politikai és vegyes tartalmu

hetilap

kiadóhivatala.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB NIREVÜ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János

Szegeden. Cs. és kir. kizárólagosan szab. chronometer- és műórás, főtallalója a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

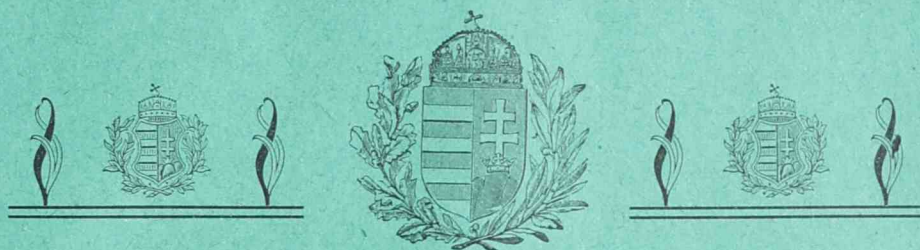
Vadászszobák berendezése, trophaeák, szőnyegek, új szerkezetű fegyvertartók, reliefképek készítésére, valamint mindenféle állatok művészi preparálására vállalkozom. — Preparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megveszek:

HAERING EDE

SZEGED.

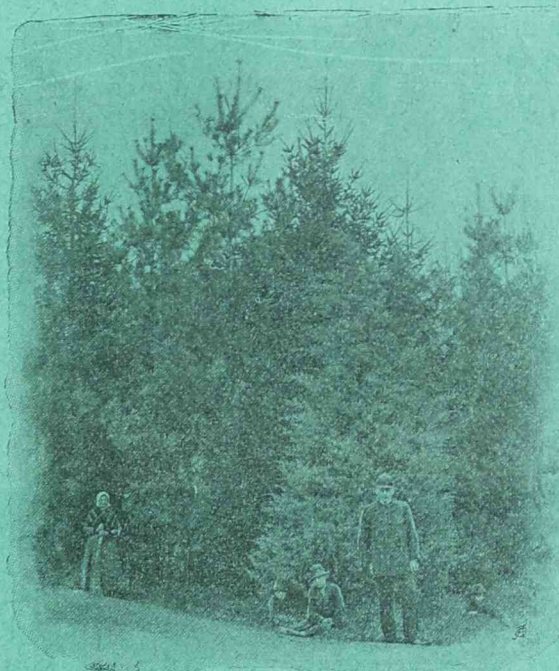
Lakásom: Zsigmond-utca 7. sz.

1899. SZEGED: OKLEVÉL. 1900. AZ ORSZÁGOS IPAREGYESÜLET BRONZ DISZ-ÉRME.

Magyar Magpergető-Gyár

Erdei csemetekert

és díszfenyőtelep

Faragó Béla

CSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYI
UDVARI SZÁLLÍTÓ

== ZALA-EGERSZEGEN. ==

Tisztelettel kéri a magyar erdész közönséget, hogy **erdei vetőmag és erdei csemete**, továbbá **díszfenyő** szükségletének beszerzése alkalmával hézagpótló hazai iparvállalatát az eddig is kitüntető módon megnyilatkozott becses **pártolásában megtartani méltóztassék.** — Cégem erdőbirtokosoktól is szívesen vásárol mindennemű **famagot és annak idején mintázott ajánlatokat kér.**

Az 1902. II. MEZŐGAZDASÁGI KIÁLLÍTÁS POZSONY: ARANYÉREM ÉS ELISMERŐ OKLEVÉL.

1903. KERTÉSZETI KIÁLLÍTÁS SZATMÁR: DISZOKLEVÉL. 1903. Cs. és Kir. UDVARI SZÁLLÍTÓI CIM.

1897. ARCACHON: ARANYÉREM, DISZOKLEVÉL. 1897. VILÁGKIÁLLÍTÁS BRÜSSEL: EZÜSTÉREM. 1898. M.-VÁSÁRHELY: DICSÉRO ARANY-OKLEVÉL.

1900. VILÁGKIÁLLÍTÁS PARIS: EZÜSTÉREM. — 1903. MAGYAR ÁLLAM CIMERE. — 1903. KERTÉSZETI KIÁLLÍTÁS ZENTA: EZÜSTÉREM.

A kontinens régi jó hírnevű vállalata.

Őszi vetésre és szállításra

ajánl

kocsányos és kocsánytalan tölgy és **cser** makkot
u. m. szavatolt frissen szedett
gyümölcs- és lombfa-magvakat

elismert kitűnő és megbízható minőségben

Stainer Gyula

csász. és királyi udvari szállító

Első Körmendi Magyar Magpergető
Gyára **Körmend**, (Vas-megye)

és kéri a t. c. vevőközönséget, hogy az
őszi vetőmagvak beszerzésénél czégét,
mely már C-a 40 év óta a legjobb hírnév-
nek örvend, igénybe venni sziveskedjék.

Mindennemű

tű- és lombfa-csemetékkel

is szolgálhatok! *

Elsőrangu magbeszerzési forrás!

Több ezer elismerő nyilatkozat. — Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Párisi világkiállítás 1900. Grand Prix. — Számos diszoklevél, állami és egyesületi érem.

Pozsony 1902. arany érem. — Lemberg 1894. nagy arany érem.